

UIT DE PRAKTIJK

SCHOUDERKRONEN

DOOR

H. K. MICHAËLIS.

In de vele artikelen over parodontose, die we in Amerikaanse en Duitsche tijdschriften lezen, wordt er altijd weer op gewezen, dat overstaande vullingen en slecht passende kronen en bruggen verbeterd — eventueel verwijderd moeten worden.

Deze of gelijklopende zin, wordt zooveel malen herhaald, dat we haar uit gewoonte bijna zouden overslaan, er geen acht meer op slaan.

Toch is verwijdering van tandsteen, zeer minutieuse polijsting der tandhalzen en radices, van even groot belang als het polijsten van vullingen en het wegnemen van kronen, wier overstaande randen een locus minoris resistentiae voor spijsresten en bacillen veroorzaken.

Sinds ik mij ben gaan interesseeren voor de behandeling van parodontose heb ik het maken van kronen zooveel mogelijk vermeden, daar, al is de radix nog zoo zorgvuldig beslepen, toch nooit de overgang tusschen goud en radix vermeden kan worden.

Dat een schouderkroon hier het ideaal zou zijn, wist ik wel, maar wat ik niet wist, is hoe ze te vervaardigen. Zonder teveel van het geduld van mijn patienten en van me zelf te eischen.

De cadmiumring bracht uitkomst.

Sinds ik deze gebruik, maak ik niet anders meer dan schouderkronen.

Natuurlijk vereischt het praepareeren der stompen veel meer

zorg en tijd, dan vroeger, maar het resultaat loont deze moeite zeer zeker.

Ik beslijp de radices zoo, alsof er een jacketkroon gemaakt moet worden en zorg ervoor de stomp niet te laag af te slijpen daar de kronen anders, daar ze geheel gegoten worden, te zwaar zouden worden.

De schouder natuurlijk onder de gingiva.

Ik neem de maat van de stomp boven de schouder en snij een overeenkomende cadmiumring uit de cadmiumbuis; pas deze over de stomp, totdat ze ongeveer op de schouder rust. Is deze ring ongeveer goed, dan vul ik haar met inlaywas en druk het geheel op den stomp. Terwijl patient dichtbijt, werk ik de was onder de gingiva bij, d. w. z. met een warm gemaakte spatel, laat ik de was op de schouder vloeien en neem de overtollige weg.

Daarna bewerk ik de kauwvlakte en zorg voor contactpunten (geen vlakken).

Blijkt de kauwvlakte te dik te worden, dan neem ik was weg. De kroon kan nu gegoten worden.

Op dezelfde wijze maak ik hulzen voor afneembare kronen en kappen voor Richmondkronen.

Ik zou iedere collega, die zich niet alleen voor de tanden, maar ook voor het parodontium interesseert deze methode dringend willen aanbevelen!
